

רב"ט ביטרמן משה

2171810

בן אסתר וחיים

נולד בכ"ח שבט תש"יד 1.2.1954

התגייס לצה"ל בנובמבר 1972

שירות בגדרה "אריות הגלון" (17)

נפל ב- י"ב בתשרי תשל"ד 8.10.1973

בקרבת על החרמון.

בעל עיטור המופת

ביטרמן, משה

משה, בן אסתר וחיים, נולד בזומ' כ"ה בשפט תש"ד (1.2.1954) בתל אביב, והוא שערץ ליל'ש, הנקראת גם חוריו ביטרמן ולמד ב"חדר". מעתם וילדיו שאבו באירן למדנו ב"חדר" ומשה היה אחד מהם. פשאה לא בן חמישים הביר חיבת ספרים רבתם בתרבות יו"ט קראו וכותבו. בן הילדיים, היה יושב מוקף בביבליות ובספרה לפני המסתור. כאשר הגיע משא להילן עם החל בלטביה. נשאה הסדרה, ערו הוויי ושם לhilin עם החל בלטביה. נשאה בן תשע מהה עליון אמו, והמשפחה מימותה עברה להונגריה ברכבת גלגוליהם. מרי יט' ביזטב, משך שנה תמיינה, הילך משא לבית-הכנסת, שהיה מרוחק רק למלומתן ממקום תקבין כדי לומר "קדיש". כך שהה לא לדרשה אלא מיזמונו ומזגנו. כאשר חזרה המשפחה לחולון, סיים שם משא את לימודיוס והסודיים עבר להשלמה במיטה האלקטודינמיקה בבית-הספר התיכון מקצועני "אורט". ספר עלי מבחן כביר הספר התיכון: "ארבע שנים למדתיו איה משא. בכיתה ההיי מן המנגינות. אם בסיפורים ואם בפעולה תברחו. הנה לו קוש מפוחה לעצק תמיד שם פה למקורות. משא הדיא דמות שלם מושוקן לרבים כמוחה בכוהה". ואכן משא היה ישביר איש מבצעת התלמידים בית-הספר "אורט", שחן בדורסל מציגין – ורקן בכל בין חבריו ובחוב על מורי. כאשר הגיעו עת גסוו לבבא, נגלועו חילוק-ידיות בין לבן אביך. האב ראה שלך לחתונה האקדמית, ואילו משא התעקש שהוא רוצה להיות "היל שאלש".

בשנה ד' טס' ל'ז'היל בל'ז'יל בדצמבר 1972 נזובב לחיבת גליל, שם עבר קורס מ"כט. מספר על משא ההיקום מ"ט של הקורס ידענו תחן שפטות: המשכית של החברת הוטבים מזורן נמצאה אצלנו. משא בא ואיתם את השפטות. שקס, ריצ'י, בעל שלוחה פיניתית מעוררת קאה – נזה להעבירה הלל ייאלי, דם"ם. היה אומר פלי: 'למשה אני נזון חלקה בד' אפיו חה. זוזה היה שבקבוקם מעיריכם את דערת הרבד למעליה ממעומו הפורמלי בקורס. ואכן, הכרחי כבד כמה וכמה אנשים מוכשרים, אך מודיע לא פטורי כשרון שלו ומואשר כה. שבלכל פעולגה של וורחת אלין האצלחה'. את קורס המ"כים לא הפק שפה ליטאית, סק בימי האקדמיונים של הקורס ביצה בלחמה יום המכיפורים. ביום י"ב בתשרי תשל"ג (8.10.1973), נפל משא בקרב על החרומן, והובא למנוחת-עלטם בבית-המלחמץ בקרית שאול. השאkr אחוריי אב ושתי אחיה. לאחר נופלו והועלה לדרכם רבי-טהרהן.

משה ביטרמן ויל' אשר לחם בקרב בגבורה עללאית, וכח להוים בין סכבל "עיטור המופת", הרי ייטו כי שהוב בעיתון "מכהנה": "בBOROK השטנה באוקטוברו, יומ שני, הגיע אישור לעלות מלעלה, להרמן. פקדוו של מ"ט נמל' היהה אקרה וחד שפטית: 'בב' מונע עלה אל המזב. בכוח שען ען נב' חמל'ביס היה נם רב' מ' משא ביטרמן ויל'. פתק, וו' כי עלייה אל העיר, נפקחה אש חותם של המה, שע' במעלה ההר. כה נזול של לוחמי חיר סורם היה מונוף העב משני צידי הדרן. חן כדי ניהול אש עם הסורים קם משא ביטרמן, שהיה מפעיל מאג במל'ם המ'ם. ואה לא לירוח צורות אש או רוגם ומידיקס לעבר הסורים. למרות שידע כי מהצית גומו העליזה נשופה לברורי האור, החל משא ביטרמן ויל' את הקרב בברורה וו' – נאלכו לא היה זה קרב. צורות מפוג' קדרו בדורות. משא קם מדי גהה שפיזה. וזה צורר לעבר הסורים, האשוחן, חלחף מקומ' בז'ל'ם, החול'ן' חמימות וריה שב. עד שכאח השעים בין קם – וגע מאש החורים' געל'ן' מסל'ם מרד' שע' משא באצ'ו הול'ם. "להיילום צערירס מה'ה ו קרב ראשן', האנשיים היו נבוכים ומבולבלים. משא, למורת הפקדוו חוויטר נס' שקט טביה. תחת אש בגדה הפשך לחוף עי' חבירו ג'ו שנפצע גם הוא. היילום יגידו פאחור' ית'ר': משא האיל אוראו'.

חטיבת גולני ערבת מלחמת יום הביפורים.

בחודשי החורף והחודש השני של שנת 1973 המשיכו חיליו גולני בשגרת האוטובוסים ובפעילות המבצעית. נאפריל 1973, עקב תחראות על קהיליות חמדיעין, חוכרו בצה"ל על 'כוננות כהה-לבן', וויליל גולני, החל מכל מעדר חסידר של צה"ל, ונכנס לכוננות גבוהה וחחה בפעולות שיטתיות לחיזוק כstor הלחימה וחגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה 'בונטה' כהה-לבן, והוחלט לברר את משך השירות בח"ל בצעעו הילופים במTEL ובפקוד היביר של פט"ל, חטיבת גולני תחל א"ו בתוכנות נמרצות לקרה ננס גדול בפארך יירקון בת"א, כי אמוניותו חוו לתשתתפות כל יוצאי חטיבת בעשדים וחמש שנות קיומה (1948-1973). הבס נקבע לחול תמצועד טווכות תל"ג (10 באוקטובר 1973). על ההכנות לננס יצאה הספה"ט, ראנבו (זונק) אליו.

בשבת, ים חילופים תל"ג, 6 באוקטובר 1973, היו בו פרצה בהפתעה מוחלטת מלחמה, ים הביפורים, והוא רגע חיל חטיבת גולני בהתהום, במקומות-מגורייהם. דוד 'ברק' (12), בפיקוד סא"ל יעקב שחור מה בזופשיה ד' למועד הכנס הגדול לצוין 25 שנים לחטיבת גולני, גדור 'הבקעים הראשוני' (5), בפיקוד סא"ל מני כהן, יים תעסוקה מבצעית ברצעתה היה ויצא ל'טופה ורילת', טורוי בסיס האימונים החטיבתי (בא"ח 1), שעסוק באתום ימים בארכו הבסם, יצא גם הם ל'חופשת שבת'. גם גדור ביה"ס למכי"ם (17), בפיקוד סא"ל דובי דרוו, ולוחמי חס"ר (פלס"ר), בפיקוד דס"ן שמרינו וייניק, שהו ביום הביפורים בתהום.

בלימת הטור הממוני בדרך לחומרן (8 באוקטובר 1973).

כאל אוטח שעיה המשיר חטור הממוני בעתקודות איטית. עד שנענער בקטע הכביש, בין "יעיקול" חטנק ו'חמצוק' במחירות מוקשים, אשר בלמה את התקדמותו. החאשין אישא התה תטחרותה כוכוסים על תבבש הייח'H מגנ"ד, סא"ל דובי דור, הוא קפיא מן חזה'ם כדי לנטעת, אך נהרג מידי מושרטת חזקה, אשר נורחה לו המארב, משלווש בזונען. שטי טנקים ואהילט'ם ריבם נבענו מירי פניו אדר, פיג', ועצאו מכלל עולאה. מחלקה סורית, שנלחה מן "המצוק" אל הטור הממוני תחקו על הכביש, נדחפה בקרב פנים אל פנים, בטוחוים קאראים מאין. "אחרי שחמג"ד נהרג, נבלמה קבוצת הזולמיים במארב-רכב של הסופוייס", ספ"ר אחד הקצינים בעדתו, "חביב בא לරאותנו משלשה בזויים, מחלקה של טויזים גלשא לעברן מהבorders, והותפהת הרבה ונחש שלנו... למעלה ממחיצה גאנשי חוי הדרוס... גלאחן מטוחחים של שלישא-ארבעה מטר...". גם לוחמי חסידות, שניסו לטהר את הדוכס, נתקלו בכוח סורי של 150 חיילים, שאימ"ס לנתק אותם מהטור הממוני, בוח חסידות, בפיקוד רס"ן שפריריו ווינק, הצליח לבסוזן להדוף את חסויים באש נקל' (נשך קל) ווינזון ולסתת אם 4 גראטס. באשר הבהיר, כי הכוח הסורי מונה נאות חיל'י ח"ר וכומנו, בסביבת של שני דוזה'ם, מון המה"ט, באישו אלוף הפיקוד, פקדת סגינה. והכוח צלוי נסוע, בחיפוי הפגות מרגמות 160 מ"מ. 25 מחיל'י גולני נהרגו בקרב 1-57 נפצעו.

הנסיין לשחרר את מוצב החרמון (8 באוקטובר 1973)

המשימה לנסוטה לכיבוש ולשחרר מחדש מוצב החרמון הישראלי, חוטלה על חטיבת גולני, צפיסטר אל"ם אמר דודו, נשלחו כוחות-המשנה של החטיבה, מוד'ן, מוד'ז ומוד'ה הרכאי, היו פרוסות באיזור מסעעה - מגדל-שסס, לאחר "נזהל-קרב חפה" יצאו הכוחות למשימה ב-8 באוקטובר בשעה 6.00 בבוקר, מוביל שיחיה בדי מוכ"ט גולני וופקידי המשגה פ'ז'ז'ין קרב' עוזיבון ובכוחות מוג'ז מספקת על גודל חוכו הסורי וסירתו בזורת החרמון, תכנית' שיחות ומשימות של מוכ"ט גולני קבעה שני "מאਮיצים" מקבילים: צוות-קרב ממוגע על גביהם של פלוגות חיר' מוד'ז (גדוד אריות הגלן - גודוד בוח'ס למכ"ם של החטיבה), עם מחלקה חהמפלס'ר ושני טנקים, בסיווע צמ"ה, בפיקוד המג"ד, סא"ל דוב דרור, שעשו בפיו חביב' חועלת מוג'ז-שמסת אל המוצב, צוות קרב גולני עם פלוגות חיר' מוד'ז (ה'בקעים חרמשון). מוג'ז'ר עוזיבון, דוד' נבעה 16 ו'גבעה 17 אל המוצב. חפק' המה"ט יוניס עם כוח גוד' 17 בצד הכבישי.

בשעה 10.00, leider, לאחר שעוטה של טיפוס מיגע בשטח סלעי קשה לתבענה, נתקל הכוח הרגלי בחתונות סדירות עקשניות באיזור "גבעה 10". באותה השעה הגע הטרו המטען לאיזור "ירבל תחתון" עדין ללא איזידות. במשך שעה, לעיר, נמשך הקרב על "גבעה 10" בין לחמי גוד' 15 והפלס'ר ובין חייל' חיר' קומנדו סורים, שהתקמו בעמדות שליטה ומולemo בעיקשות רבה. מוג'ז'ר לקי' וערפל-קרב' היו בעוכרי הכוח הרגלי. ייילס ומפקדים רבים נפלו ואש לפס' סורים בראשית הקרב ובנסיבות אונגו'ם מורה ומערב. לבסוף, בסיווע ארטילרי צמוד ובunterת מחלקה מדוד' 17, שגלה מ"עוקול הטנק" תקפה את הסורים. מיעורם, נכבש איזור "גבעה 10", והסורים הנסוגים התפזרו ככלמה כוחות-משנה במעלת ההר.

תקפת הנגד בחזית הCEFON (8 באוקטובר 1973).

תקפת-הנגד של חטיבת גולני, בסיסון לשחרור את מוצב חרטומן ירושאל, בז'ק'ם שני, 8 באוקטובר 1973, תיתח' ראייה של התקפת-הנגד גדולה של כל כוחות צה"ל ברמת הגולן. המאכ"ז עיקרי של מכותות פיקוד הCEFON היה מכון להזיפת הסורים מהשתח שוכב על-גשם בדרימות רמת-הגולן, בגזרה זו, תגזרה חזירומי, פעלו האוגדות של תא"ל מוסה פלד ואלו דן לבר. ואלו בזרה הCEFON נסתהיה הCEFON-הסרג הפיקודית באגדת אג"ל ראנל איאן (ופול), ובתוכה לוחמי חטיבת גולני, לרבות חיל'י מדור 13, לוחמי חטיבת השרין, 7, לרבות מדור מונחים 14. התקפת הנגד נשאה שלושה ימים, מ-8 עד 10 באוקטובר. ובמהשכה החלה מיד קרב התבקעה להזק שטה סורית.

קרב התבקעה לשיטה סוריה נמשך יומיים (11 עד 12 באוקטובר 1973), ובמהלכו נכבש כל השטח מה"ק הסגול" ועד לקו מזרעת בית-גן – תל-শמס – תל-עטורה. אגדת רפאל איתן התקיימה ראשונה, עם לוחמי גולני ולוחמי חטיבת 7, ביצור ילבנט-אל-חشب – מזרעת בית-גן. מיד אחריה הביבעה אגדת דן לנין, בגורות ח'ר-אנבר, על היבש הראשי לכיזון دمشق. במשך שבוע ימים (14 עד 21 באוקטובר 1973) נערכו קרבות קשים במרוחות שטית של "המובלעת הסורית". תיל'י טלי המשיכו להחזיק במזרעת בית-גן, בוגרת חדוד ובטל-אתה.rade. הדח הטירונים שהה בכפר חרא, לבב "המובלעת הסורית".

בישרמן משה, בחו"ם. בלויריה שמטהרתקת כל דקה

משה ביטרמן היה ילד של כולם, וכולם היו שלו
הוא היה הכוכב בחולון של תחילת שנות ה-70
הבנות היו מטופפות עליו, הבנים העריכו אותו
הוא היה ממזר, קצר פושטק, אבל עם המונ
קסם וטוב לב, ואカリיזמה שלא ידעה גבולות
במלחמה יום הциפוריים, נקלע הכוון שלו לאט
سورית צולבת, ומשה, עם חצי גוף חשוף, ירה
ל עבר הסורים, צוררות מדויקים. באחת
הפעמים, בהו התROWSMם כדי לירות, נפגע וננהרוא

צורות המאנג קרו
בשורות, משת, כס מדי
כמו, עניות, יורה צורה
לעברם, חשותוף, חילוי
מקום בזול"ס, חילוי
תחמשת ווירה שוב.
באותה הפעמים בין כס
שוב, נגע מאש הסווים,
ונפל

זה עבר תושבים שליטים נחחש בשבי
לתקן נס...
עליהם כמו שאנו מבירה אותו, וזה עבר
כח חזקה, אל תוך מסכים להזת שאמן זיין
השלט של גת הנס...
נקבל זיכר לוחות בכל אונ, אני עכמי
אינו, זו היה גני התירוכין והתקני
בעוד ימיט בירוק פעם, ביציאה מהלון
והשבטנו עם המוסטס של, זו היה כהנני
במושת, והללו, אעגנו אגדים עם בנות
בחשישת. נסן לא מובל, באתה העמברת,
פה נסן למשה מהבישת. יאנט אונט
ויאת צהוב, לא נסן מכבון, וזה לי בעית. כי
זע, וזה לא יערן בדיק אך גאנטס זע
בדוחת. לא בפשה דן אל ואומר לך זע
אונט, נסיטים לאלה, או זה וולא לאין, אונט
זה זע, אך נזר, מון, ואני השבב לך
לנסון. ובונן וההשכנו. תא היה וויזק נס
פנד מלידן.

שביל הירוד הו, וויליך את גונל משפט
ויה, פדרינונט, יה לדורם מ'ביס של גונלי,
זה לפולון ב', פולונ נונכבר של ביס
דורס פולין, לנורו שוכת לבני אריה
ונעל. ווירה טביבת, וויליך אונט, דע
זהם, כשבים עם ביס נובי מועל, וויזק
זע נפש, עי בירום יט' מועלן.

אונט, פדריות טראלייסטי, הראה אונט
בשיותו האונט, לאחת מלתק, ואונט פולון,
לאווע זען. בסגבורו לחיות זען
השבטנו על אונט ולוי, המען אל ריע
וועין זען בעזם החרים בל ובגבע. ואונט
זה, אונט זען זען, שופר לוחות ברוד פלאין
זען, זען זען זען זען זען זען זען זען.

בלילה חוווא, ביקש המפקד מטה
להסב למסורת לתה'ם של, היהת ו עזם
האשונה שפיזע גבר על וויזק העטלות

"בפעם האחרון שראיתי אותך, היה לך מין
מבט רציני וחיוור כזה בעיניים. מבט שללא
הכרתי. שלא ראיתי אצלך אף פעם. אני הימי
בדיוק זהל"ם אחד אחריו. אחריכך הוריינו
אותנו, כדי לאגוף ברגלו. עלייתך על סלע, אני
זוכר, ונופתת לו ביד. התכוונתי ל'להתראות'.
הוא לא החזיר לי. אז ראיתי את המבט הזה.
הוא כבר הבין לנו, שהפעם זה לא צחוק"

היתה עתה לך לך עם מלפניים ומכבר.
עליה "וואא זהה חזר בלילה מבלדיים
שלו, ואני, משלו, ואנו לא מבלדיים. הוא לא
קסעט של בקשותך כל דבר נסבך לך
אל, היה לך מה לחייב עלי. לך, לך,
אתה וקצתך זו זו שפעות רשותך".

זקיל' אמר, עילתה, תא זעף, לך הוא
אייר להחנה שלו"
עליה עלה למלון.

בקולו, "אנ' נשבחו' בכם. היינו
בSTDנות, והרתו און, הוא הצעיר להחנה
של רשותך, וזהו השפט, לך אתה
שם אשה מנזנ' זעף, גאנ' זעף, וזהו
סתמה מחרך. רקעה, גאנ' זעף, אתה אבד
את בתולין".

עליה מזוודה, כי שנתיים קודם, הוא
השתובב בעניזותם נאבק שלו".
זקיל' זה בלבול ולבוכה. לאן הוא יטה?
החתינה לפסם, לאלהל, פעד און; עקל;
אל תשאל מה קותך. הנטה נאבקו של כל
חיל. נבעש פספסן, לא נבעש פספסן.
זגלה' את הרוחת תא האספל נאשפלה;
יום אחר, ישגנו גיא זעף, זה היה לך"
הוומולדת שלו, ואן, אין נאשפת אלוי, חיקת
אתו ושאלת און שץ' זה רזה שקט
טאפען. צגעל: היה לך ברדי לרט' עף פיען זעף, הוא

עכברים אי' לא נשאר שבת'. משה לעומת
זאת אמרו אמרו שבת, נישאר שבת', זה
אשין און. העיני של עלהפהיך כבוכו, אם
אפשר להבריך זה בכוכ, או יותר נכון לא
עשה עניין כשבין שאה טעה".
זהו בז סקעת שודה לך נרא ברכינט.
אי' זוד שעשינו שכחון, מה השום רואים
משמורת זרב. אם דותה היה מכך
בפשלות. סעה היה רין, שם תא תחמור בגד.
וראש על החול מבחריות תא המספר של
אי' זון אהן, כשקלילנו תערות, ביכחה ז'
גרמה לי, זהה החihil בלבות נרא. מה קורת
הוא קליל בדיברגות מגיה תא דריין, ולא
שכבי' רוזן. בנה ברכינט, תוך תפיש ריקות
שינו לו את חיינו".

עליה: "וואא באח פרח מהתנווה של אבא.
בשביל אבא שלוי הו היה אלה אלוהים
בחתולמותה. הוא היה בןנו שנזרך לתשיט
את החולמותה. שלו, אבא אהן גושר וויא
הגשים את עצמו, משה היה בשבי לו היל של
החולמותה. לי היה אבא קשח עם וו, משה
היה מבדר אליו בפְּרוֹנוֹת לְפָמִים: מה את
מדרבו בקהל רמי מה את צועחת? לאט לאט,
ଘירינו חבירם. היו לנו הרבה מאור פגשיות
างעל: היה לך מפְּרַבְּמַה חפוץ כו. רחל

דרדה הורביז

בשאף אחד לא רואה. לא נתקל, יש עיניים
כחולות ושיעור חלק שהרגינו אותו כי לא
יכלתי לסדר אותו בלחורי. שם רפה.

סגולות. יסודו תומך איזוט וברוחות, ואנו נובע בז'...
בצבא, עבר לזה שידוע אמצענו זה, וזה
לשלוחה, שסוכרת המסעות של איש על איש.
בכבודינו ליקרטים בוגרים, ואנו נושאים איש את החניון
אתו צוֹן ברודין, והמקירות, בבר הופכת
לשנה, כשבוקרים מיל'ם, זו מיל'ם עצמה.

כשהיינו ילדים

וכשאמאו של משה נפסחה, והוא רוך כן. וכך צונל אגדת' ישעיהו, לברית הנבואה מידי ישעיהו, שמי, עם כל המובנאים. אמרך עוזב משה, עם אבאך ועם כל תחומיותך של ריבליך גליילו, י' ש'ם, פסחות עליך, ואתנוין י' איזה רוח נזומה כל עוד תא הנטה של הקדשון, בחרוזה, בקץ, כדי לא לנצח לברית הנכונות בהרציה. בשעה של העזוץ, הוא התברג אורה, וגם מרד לשחק בחושט מלינה אמרה. שנין קשעתן
תגרב אונט'ה טען, וחורה מסמאותן. בטרמן להלזרון, ובכיסוף חמה, שעלה על ר' כהנה ר' ברתקין, טעה על ר' הכהן ור' סוד און פדרוב ארביב פרחו. אמא של גונקל ישעיה בדורותה אונט'ה אונט'ה בככתה. יהה ר' גונקל של פדרוב, בתואר גונקל, י' האונט'ה אונט'ה ר' גונקל ישעיה.

פעם משה בירטומן, ויעקב נזקל גור בחרוב
בראשכירותה בחלולו. עכשוו, נזקל גור בכוכבי-
ארץ, משה גור אללו, מנצח השבוי. 21
רמות הארץ לא זרלו ממעזביהם
שבטי אדר' מלחתהם והבירורים נזקל מגען
הנישטה של עלייליה, קרי, אוזויה בבורותם של
בונסדורן, רדי לסרור ילי על משה. תמןנות
ונטללההם ומ שפע של קולות, של תמןנות
בונסדורן ומם נזקם ונדת תחושותנו. וגרועים סורים, אמר
מזה גור זקם, גור זקם, סורי'ם, נזקם בעקב
הצפדיין, על עלייה ונזקל, וכוחה גם האזקה
הנישטה, בונסדורן, עז ערד צפדיין.
ובכשל עסך הירחווא של עלייה, מתגנן
"בדבשין" של מיק' רוגראטן, והואים און משה
השי' נסדה נסדה הפלחתה, רודך בחתונה של
אוזויה, ומונגען טום אונזוןיאן, כשירוגראטן
אפריגיטין תוליה בין שפדיין, אם מאה' בונסדורן,
סאל'ן צאנט'ן, אטלא'ן צפדיין.
זה רודה הנזבנה כלו, כשתוא נחרג. תמייד
הירחווא, אונזוןיאן גונזוןיאן, אמר נזקל, ווקם מון
הבדעתן, רדי להטחער.
דע גאנט'ן, בכבה גאנט'ן עלידם השניטין, הם הוו
ההרבירין, המפקרים בגאנט'ן ובגלל, אמא של
נזקל, אומתע עד הוו' זא� היה משכה, כמו
בן מסבלין.
מאנג האחים, שמוניה תא עצמה כל חומן,
ביברינט, בחרוזין, סטוני זונט; מושה היה
הבריעין, נזקל הברען, למשה שיין, השני
פ' פ' רודר'ם באלה לש שיין, צבורי ה阿森
לנגנאל בוקין באורה מוקם, טני' מפֿרְגּוֹנִין'.

בז"ה, וזה מוסכם על האמצעים, ומזה היה
ההשאלה. ואנו שאלת בז' על אמצעי פל', ואנו שאלת
הדריך, ופנוי, והשאלה מוגבהת יותר ואיסוף-
השאלה מוגבהת יותר. אולם, אם היה לנו שדריך גוף
ההשאלה מוגבהת יותר, יתאפשר לנו לשוב על שט'
ההשאלה מוגבהת יותר. אולם, שדריך גוף
ההשאלה מוגבהת יותר, יתאפשר לנו לשוב על שט'
ההשאלה מוגבהת יותר. אולם, שדריך גוף
ההשאלה מוגבהת יותר, יתאפשר לנו לשוב על שט'
ההשאלה מוגבהת יותר. אולם, שדריך גוף
ההשאלה מוגבהת יותר, יתאפשר לנו לשוב על שט'

זהו יכול היה לזרות לפען
פששות מוחקהכו,
שמיוחדת רק לו, ולהגיד לו
ההטעלות: 'עמך, ט אחיך,'
מחברת של קובל, יאל
אסטורון, כתוב שירט עם
מללים שאנו אход לא מבק.
זהו ווד נזין משוחרר."

בכראקן: תפיד באוות טבת, תפיד יוזע

И. В. РЕПИНЪ. КЕДРОВЫЙ ПОСОБІЙ ДЛЯ СІЛЬСЬКОГО ХІДУ

Scanned with CamScanner

ומזהם משה נזקן באקטופר, אף גולדרי
באקטופר, ואנו, גם אמא נסורה, עמייה,
הכ שיל, נולד באקטופר. אונגו עלולים
לעקב בתרושת התה גם מכתא של, סי' זאלל.
שבדה לא רוחק מכם, מטהה וא'

אַלְפִי, בעקבות מטראותו, היה א' זו תרבותן גנייתית. היה ב' או' תחוי של וודס און. או' אוניברסיטתם. או' נספה כשותית ב' שוכנים, אחר' כ' מושב ואורכבר רה', שוכן לה�ן זו תרבותה הוו של דעת, מה קורה **בָּבֶל**.

ואך בזעם כל אדם נומך שתחתר אליג. הפטר מஹמות מלחה בדורה אליו נסבכית תא מהל חווים של למות שחשובי לבלין שחווים של תמיד הוא ועוד הרים מלאים בתהרים, באוטמיות. מען יצאה והצטרא לא המוגנתה.

ובגששה שודן דזקן מבני יש לו חזון
סמכותי בדור, והוא יוכל והוא לא מאמין,
אדון הדת אומתוי לא, אביך, תרואת, אני
אשיג שמי של אשין רוזה, והנה יוציאו שבס-
ביב ללהוציא 8 זה כלום. והה לו הבה
בכונש עטמי.

עטמי, וזה לוחם מכונש חזקי וקרען-
אותם, קדר, וכן בשבל שיחין פרנדים.
זה היה אבג'אנטה, בראטה, גינ', ואך את
המכבשים ואולוון, לה הסקה, המכבי יהה
שממעון, או ורתקי אומתים הווחו, וכ'!
שארחורי לו שורוקין אומתים, והוא מתבל-
על, נברבב ציריך כו' ועוד'ו עפ' פעם,
אל תרתקון שחוו ששייך לי', בכח הווא
אומת בגדיזות על רב' בחד.

חיהו יט' ביטרלון גאנד' מגנו, בחאות יומ
שיין, יט' לבני פרוץ מלחתת טו' כ'ב'ר-
ר' יט' ליחס'� אוווח בעס אתחזון, לה'
כל השוטון ביד' אליאן. סוף אומתים.

המגששה שודן דזקן מבני יש לו חזון

Scanned with CamScanner

**אלה ייבן לא
חברים ראשית.**

עוזד גלית מורי
ויגוצק: זה הוא היה
ונשאר אשכונו:

הברן על מושב מוסדרין, אין
כבר ליטול נזון, והוא צהיר.
ובשלוט בנות, והוא דוח מושלן
שם. וכמו תרבותת נזון 14
הנשאלאן אמר:

"בא פטוש האיל לאט שגען, זיין,
הוואר. אוא היה פטוש קומין, זיין
הוואר. זיין אונטיך נזאך קומין, זיין."
זיין כב סוחה שאווא היה געל זיין
סוכב כויה. ואיל אנטיש האוקס זיין
מג כהשלוטה נזון. איל, זיין

קדמי בראשיד: צעים
עם שקט ונפש

**ראית אלעד: "ה'ינו
בוי 20"**

לאות ולעדות

כ' סטודיו ביטרנו גושה זיל

גילה אומץ לב חרاوي לשמש מופת

ח' מאור המעשה

על מעשה זה הוזעמן לו

עיטור המופת

רְבָּעֵת מִלְּמָדָה

卷之三

www.mechanicsmag.com

"...וְכָא הַוּבָדָק שֶׁהָכִיחַ אֲצָאוֹ כְּחֵיל
אֲצָה לְאַתְּלָמַה הַבָּעֵד הַזָּוֹת גִּזְוָתָל."

תאור המעשה עבورو קיבל משה ז"ל את עיטור המופת

ביום ה-8 באוקטובר 1973 עלתה כוח חיל"ר להתקפה על החרמון. רב"ט משה ביטרמן ז"ל היה מפעיל מא"ג בזחל"ם המ"פ. תוך כדי עלייה ניתכה אש עזה על היחידה. רב"ט משה ביטרמן ז"ל קם, למרות האש העזה, וירח במקלע שבידו לעבר האויב. הוא ירה פumiים מס'ר, אגב החלפת מקומו בזחל"ם והחלפת תחמושת, בקורס רוח וביעילות – עד שנפגע ונ נהרג.

הלילה גמענו מרחק וshedot
בדרך אל קו החקודה
לבנו נשא תרמוני אגדות
ושוב תירשם אגדה.

בדרך הו כבר החלו לפניו
ונעל גבורה כבר חצתה אופקים
הלילה זהה נזמר את שירנו
שלא נביש לוחמים ותיקים.

שבעיעשרה
אנחנו העש של יורך וצחוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבעיעשרה
אנחנו אבק ועמדו הען
וגודד ארויות הגולן.

הלילה צמחנו שורת מפקדים
בנגב חפיקוד העולה
כי רק פה בגדוד המס כי"פם לומדים
שכל מפקד הוא גם לב.

וכל מפקד הוא ראשון אל הקרב
ראשון להתקלט, אחרון לעזוב
והוא המלכד את כויתת חיליו
והוא גאוות בירוק וצחוב

שבעיעשרה
אנחנו העש של יורך וצחוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבעיעשרה
אנחנו אבק ועמדו הען
וגודד ארויות הגולן.

הלילה ערבנו גבלות וחרים
כי זמר האש עוד לא תס
ועד שיבוא השלום לכפרים
אנחנו נוביל פה כיתה.

רובה על השם ומצח מזיע
מלא החגור בהרבה גאות
הרי ארויות הם עצמה שתורתיע
ואם ניקרא לא רבב' שלוחה.

שבעיעשרה
אנחנו העש של יורך וצחוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבעיעשרה
אנחנו אבק ועמדו הען
וגודד ארויות הגולן.

לכל איש יש שם
שנתנו לו אלוחים
ונתנו לו אביו וアイתו
לכל איש יש שם
שנתנו לו קומתו ואופן חיינו
ונתן האריג
לכל איש יש שם
שנתנו לו החרים
ונתנו לו כתליו
לכל איש יש שם
שנתנו לו המצלות
ונתנו לו שכניו
לכל איש יש שם
שנתנו לו חטאיו
ונתנה לו כמייתו
לכל איש יש שם
שנתנו לו שונאיו
ונתנה לו אהבתו
שנתנו לו חגיו
ונתנה לו מלאכתו
לכל איש יש שם
שנתנו לו תקופות השנה
ונתן לו עורוונו
לכל איש יש שם
שנתן לו הים
ונתן לו מותו.